

1 Clauza de neconcurență:

- A. presupune obligarea salariatului ca după încetarea contractului său individual de muncă să nu presteze niciun fel de activități în interesul unui terț care este concurent al fostului său angajator, față de care salariatul și-a asumat obligația de neconcurență;
- B. poate avea ca efect interzicerea în mod absolut a exercitării profesiei salariatului sau a specializării pe care o deține, dacă se precizează aria geografică unde salariatul poate fi în reală competiție cu angajatorul;
- C. își produce efectele numai dacă în cuprinsul contractului individual de muncă sunt prevăzuți terții în favoarea cărora se interzice prestarea activității după încetarea contractului.

2 Potrivit Codului muncii, în situația în care pentru ocuparea unui post vacant într-o instituție publică s-a înscris un singur candidat, angajarea se poate face:

- A. numai prin stabilirea unei perioade de probă la încheierea contractului de muncă;
- B. numai prin examen;
- C. numai în baza unor recomandări dacă verificarea aptitudinilor candidatului se realizează prin modalitatea interviului.

3 Concedierea salariaților nu poate fi dispusă:

- A. pe durata efectuării zilelor de concediu de odihnă suplimentar;
- B. pe durata negocierii contractului colectiv de muncă la nivelul angajatorului, indiferent din ce sector de activitate face parte angajatorul;
- C. pe durata consultărilor desfășurate cu privire la implementarea unui transfer de întreprindere.

4 Contractul individual de muncă încetează de drept:

- A. la data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești prin care se dispune anularea deciziei de concediere, dacă salariatul nu a solicitat și repunerea în situația anterioară emiterii deciziei de concediere;
- B. la data desființării locului de muncă ocupat de salariat pentru motive care nu au legătură cu persoana acestuia;
- C. la data constatării inaptitudinii fizice și/sau psihice a salariatului.

5 La stabilirea duratei concediului de odihnă anual se consideră perioade de activitate prestată:

- A. concediul de risc maternal;
- B. concediul pentru creșterea copilului în vârstă de până la 2 ani;
- C. concediul fără plată.

6 În cazul creșterii volumului de activitate al angajatorului, pot presta muncă suplimentară:

- A. tinerii în vârstă de 17 ani;
- B. salariații angajați cu contract individual de muncă cu timp parțial;
- C. salariații angajați cu contract individual de muncă pe durată determinată.

7 Potrivit Codului muncii, reținerile din salariu:

- A. sunt interzise;
- B. se pot efectua oricând, în baza unei decizii de imputare emisă de angajator;
- C. nu pot depăși în fiecare lună, cumulate, jumătate din salariul net.

8 La data expirării perioadei pentru care au fost emise avizele, autorizațiile ori atestările necesare pentru exercitarea profesiei, contractul individual de muncă:

- A. încetează de drept;
- B. se suspendă de drept;
- C. poate fi suspendat din inițiativa angajatorului.

9 Pot cumula pensia cu venituri realizate din contracte de muncă următoarele categorii de pensionari:

- A. pensionari de invaliditate, indiferent de gradul invalidității;
- B. numai pensionarii de invaliditate de gradul I;
- C. nevăzătorii.

10 Locurile de muncă din aviația civilă – pentru personalul navigant prevăzut în anexă la Legea 263/2010 -sunt:

- A. locuri de muncă în condiții normale;
- B. locuri de muncă în condiții deosebite;
- C. locuri de muncă în condiții speciale.

11 Perioadele asimilate stagiului de cotizare în care asiguratul a beneficiat de pensie de invaliditate:

- A. nu pot fi luate în calcul pentru obținerea pensiei anticipate;
- B. pot fi luate în calcul pentru obținerea pensiei anticipate;
- C. pot fi luate în calcul pentru obținerea pensiei anticipate parțiale.

12 Soțul supraviețuitor beneficiază de pensie de urmaș:

- A. numai de la împlinirea vârstei de 63 de ani pentru femei/65 de ani pentru bărbați, pe perioada în care e invalid de gradul I/II, dacă durata căsătoriei a fost de cel puțin 3 ani;
- B. indiferent de vârstă și de durata căsătoriei dacă decesul soțului susținător s-a produs ca urmare a unui accident de muncă și dacă soțul supraviețuitor nu realizează venituri lunare din activități dependente aflându-se în una dintre situațiile prevăzute la art. 6 alin. 1 pct. I lit. a și b sau pct. II din Legea 263/2010, ori dacă acestea sunt mai mici de 35% din câștigul salarial mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat;
- C. pe tot timpul vieții, indiferent de vârstă, dacă durata căsătoriei a fost cel puțin de 15 ani.

13 Alegeți răspunsul corect:

- A. un sindicat poate fi afiliat, la nivel național, la mai multe federații sindicale. De asemenea, o federație sindicală poate fi afiliată, la nivel național, mai multor confederații sindicale;
- B. un sindicat poate fi afiliat, la nivel național, la mai multe federații sindicale. În schimb, o federație sindicală poate fi afiliată, la nivel național, unei singure confederații sindicale;
- C. un sindicat poate fi afiliat, la nivel național, la o singură federație sindicală. De asemenea, o federație sindicală poate fi afiliată, la nivel național, unei singure confederații sindicale.

14 În cazul în care angajatorul sau organizația patronală nu inițiază negocierea:

- A. aceasta va începe la cererea scrisă a organizației sindicale reprezentative sau a reprezentanților angajaților, în termen de cel mult 10 zile calendaristice de la comunicarea solicitării. Durata negocierii colective nu poate depăși 60 de zile calendaristice decât prin acordul părților;
- B. aceasta va începe la cererea organizației sindicale reprezentative sau a reprezentanților angajaților, în termen de cel mult 10 zile de la comunicarea solicitării. Durata negocierii colective nu poate depăși 60 de zile, în nicio ipoteză;
- C. aceasta va începe la cererea scrisă a organizației sindicale reprezentative sau a reprezentanților angajaților, în termen de cel puțin 10 zile calendaristice de la comunicarea solicitării. Durata negocierii colective nu poate depăși 40 de zile calendaristice decât prin acordul părților.

15 Organizațiile sindicale:

- A. nu pot desfășura activități cu caracter politic;
- B. pot desfășura activități cu caracter politic dacă acestea sunt în interesul membrilor acestora;
- C. pot desfășura activități cu caracter politic doar dacă sunt expres menționate în statutul acestora.

16 O organizație patronală:

- A. se poate afilia la mai multe organizații patronale de rang superior;
- B. ca să poată fi constituită la nivel național trebuie să aibă în componență structuri teritoriale în cel puțin jumătate plus unu dintre județe, inclusiv în municipiul București;
- C. ca să poată fi constituită la nivel național trebuie să aibă în componență structuri teritoriale în cel mult jumătate plus unu dintre județe.

17 În interpretarea art. 85 alin. (1) din Legea nr. 263/2010 și art. 3 alin. (1) lit. v) din Legea nr. 263/2010, Înalta Curte de Casație și Justiție a statuat:

- A. din interpretarea sistematică a dispozițiilor legale referitoare la pensia pentru limită de vârstă rezultă cu evidență faptul că situațiile în care se află asigurații, respectiv îndeplinirea condițiilor de pensie pentru limită de vârstă și a condițiilor de pensie pentru limită de vârstă cu reducerea vârstei standard, nu sunt echivalente din punctul de vedere al condițiilor ce trebuie îndeplinite, în mod cumulativ, pentru obținerea pensiei pentru limită de vârstă;
- B. întrucât intenția legiuitorului a fost de a acorda soțului supraviețuitor care întrunește condițiile de a obține pensie un drept de opțiune între pensia sa sau pensia de urmaș, pentru ca acest drept de opțiune să fie unul concret și efectiv, trebuie să i se recunoască soțului supraviețuitor acest drept din momentul în care acesta întrunește condițiile referitoare la vârsta standard de pensionare, inclusiv cu aplicarea reducerilor corespunzătoare circumstanțelor sale personale;
- C. se reține că este vorba de un cumul al două regimuri juridice de favoare, unul care dă dreptul la reducerea vârstei standard de pensionare în considerarea unor circumstanțe particulare pentru obținerea pensiei proprii și celălalt care conferă un drept de opțiune cu privire la pensia de urmaș, dar numai la împlinirea vârstei standard de pensionare din anexa nr. 5.

18 Jurisprudența Curții Constituționale cu privire la constituționalitatea dispozițiilor art. 53 alin. (1) teza întâi din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, este în sensul că:

- A. excepția de neconstituționalitate a acestor dispoziții este întemeiată deoarece art. 53 alin. (1) din Legea nr. 263/2010 încalcă prevederile art. 1 alin. (3), art. 4 alin. (2), art. 16 alin. (1) și art. 41 alin. (1) din Constituție, în măsura în care se interpretează că împlinirea vârstei de pensionare a femeii, mai mică decât cea a bărbatului, constituie un motiv obligatoriu de încetare a contractului individual de muncă, potrivit art. 56 alin. (1) lit. c) din Codul muncii. Astfel, are loc o discriminare a femeilor în raport cu bărbații, al căror contract individual de muncă încetează la o vârstă mai înaintată și le este afectat femeilor dreptul la muncă. De asemenea, dispozițiile de lege criticate încalcă și prevederile art. 148 alin. (2) și (4) din Constituție, prin raportare la directivele europene în domeniu și la jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene;
- B. excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 53 alin. (1) teza întâi din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice este neîntemeiată. Curtea reține că, potrivit anexei 5 la lege, în urma creșterii eșalonate, vârsta de pensionare a bărbaților a atins, începând cu ianuarie 2015, plafonul de 65 de ani, însă vârsta de pensionare a femeii va crește până la atingerea plafonului de 63 de ani, în luna ianuarie 2030. În condițiile în care legiuitorul va înțelege să modifice vârstele de pensionare, aceste considerente își păstrează valabilitatea, urmând a fi avute în vedere dispozițiile în vigoare la data împlinirii vârstei de pensionare de către salariați. Curtea a considerat că această interpretare este în sensul reglementărilor europene, așa cum reiese din jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene;
- C. aceste prevederi nu sunt aplicabile în litigiul în cadrul căruia a fost invocată excepția de neconstituționalitate, neîndeplinind condiția prevăzută de art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, potrivit căreia obiectul excepției de neconstituționalitate trebuie să aibă legătură cu soluționarea cauzei în care a fost ridicată excepția. Prin urmare, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 53 alin. (1) teza întâi din Legea nr. 263/2010 trebuie respinsă ca neîntemeiată.

19 Potrivit jurisprudenței sale în cauza Bucur și Toma, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat:

- A. reclamantii au beneficiat de un grad suficient de protecție împotriva arbitrarului impus de art. 8 din Convenție, în ceea ce privește păstrarea de către SRI a datelor culese în activitatea sa de interceptare a convorbirilor telefonice. Prin urmare, Curtea consideră că, în prezenta cauză, art. 8 nu a fost încălcat;
- B. legea nr. 14/1992, care vizează, printre altele, culegerea și arhivarea datelor conține garanțiile necesare protejării dreptului persoanelor la viața privată. Legea indica cu destulă claritate întinderea și modalitățile de exercitare a puterii de apreciere a autorităților în domeniul avut în vedere. Ulterior, s-a constatat că examinarea minuțioasă a cerințelor legislației care autorizează măsurile de supraveghere în cazul unei presupuse atingeri aduse siguranței naționale, și anume Legea nr. 51/1991, și a obstacolelor factuale potențial întâlnite de orice persoană care se consideră vătămată de o măsură de interceptare a convorbirilor sale nu a relevat deficiențe incompatibile cu gradul minim de protecție dorit de supremația dreptului într-o societate democratică;
- C. întrucât convorbirile telefonice sunt cuprinse în noțiunile de "viață privată" și "corespondență", în sensul art. 8 § 1, interceptarea acestora, memorarea lor într-un registru secret și comunicarea datelor referitoare la "viața privată" a unei persoane se interpretează ca fiind o "ingerință a unei autorități publice" în exercitarea dreptului garantat de art. 8. Pentru a nu încălca art. 8, o asemenea ingerință trebuie să fi fost "prevăzută de lege", să urmărească un scop legitim în sensul paragrafului 2 și, în plus, să fie necesară într-o societate democratică pentru îndeplinirea acestui scop.

20 Potrivit jurisprudenței Curții de Justiție a Uniunii Europene, în cauza C-866/19:

- A. articolul 52 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială trebuie interpretat în sensul că, în scopul stabilirii limitei pe care nu o pot depăși perioadele de asigurare necontributive în raport cu perioadele de asigurare contributive în conformitate cu legislația națională, instituția competentă a statului membru în cauză nu trebuie, la calcularea valorii teoretice a prestației, vizată la punctul (i) din această dispoziție, să țină seama de perioadele de asigurare realizate în temeiul legislației altor state membre, iar calculul valorii reale a prestației, vizată la punctul (ii) din dispoziția menționată, se efectuează numai în raport cu perioadele de asigurare realizate în temeiul legislației statului membru vizat;
- B. articolul 52 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială trebuie interpretat în sensul că, în scopul stabilirii limitei pe care nu o pot depăși perioadele de asigurare necontributive în raport cu perioadele de asigurare contributive în conformitate cu legislația națională, instituția competentă a statului membru în cauză trebuie, la calcularea valorii teoretice a prestației, vizată la punctul (i) din această dispoziție, să țină seama de toate perioadele de asigurare, inclusiv de cele realizate în temeiul legislației altor state membre, inclusiv calculul valorii reale a prestației, vizată la punctul (ii) din dispoziția menționată, se efectuează în raport cu toate perioadele de asigurare realizate în temeiul legislației altor state membre;
- C. articolul 52 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială trebuie interpretat în sensul că, în scopul stabilirii limitei pe care nu o pot depăși perioadele de asigurare necontributive în raport cu perioadele de asigurare contributive în conformitate cu legislația națională, instituția competentă a statului membru în cauză trebuie, la calcularea valorii teoretice a prestației, vizată la punctul (i) din această dispoziție, să țină seama de toate perioadele de asigurare, inclusiv de cele realizate în temeiul legislației altor state membre, pe când calculul valorii reale a prestației, vizată la punctul (ii) din dispoziția menționată, se efectuează numai în raport cu perioadele de asigurare realizate în temeiul legislației statului membru vizat.

21 Excepția de incompetență poate fi invocată:

- A. de către părți și de către judecător până la închiderea dezbaterilor de fond, dacă aceasta vizează incompetența materială a instanței;
- B. de către părți sau de către judecător cel mai târziu la primul termen de judecată la care părțile sunt legal citate în fața primei instanțe și pot pune concluzii, dacă aceasta vizează incompetența materială;
- C. de către părți doar prin întâmpinare, chiar dacă incompetența este de ordine publică.

22 Recursul declarat de intervenientul accesoriu, în situația în care instanța de recurs a constatat nulitatea recursului declarat de partea pentru care a intervenit:

- A. va fi respins ca lipsit de interes;
- B. va fi respins ca inadmisibil;
- C. va fi socotit ca neavenit.

23 Prorogarea de competență:

- A. nu operează asupra cererilor accesorii, dacă acestea sunt de competența teritorială a altei instanțe judecătorești;
- B. nu operează în cazul conexității;
- C. nu operează în cazul încălcării normelor de competență generală.

24 Reprezintă un caz de echipolență:

- A. actul de procedură se consideră comunicat părții în ipoteza în care aceasta a cerut studierea dosarului în care actul de procedură se afla depus;
- B. actul de procedură se consideră comunicat părții în ipoteza în care aceasta a cerut comunicarea actului către o altă parte;
- C. termenul de apel curge de la data comunicării hotărârii judecătorești, chiar și atunci când partea a declarat apel înainte de comunicarea hotărârii.

25 În materia perimării:

- A. două cereri conexe se pot perima separat;
- B. actul întrerupător făcut de intervenientul accesoriu profită și reclamantului în favoarea căruia a fost făcută intervenția;
- C. în cazul dizolvării persoanei juridice, cursul perimării este suspendat până la data rămânerii definitive a hotărârii de dizolvare.

26 În materia cererii de chemare în judecată a altor persoane:

- A. pârâțul poate formula cerere de chemare în judecată a altor persoane direct în apel;
- B. pârâțul poate formula cerere de chemare în judecată a altor persoane cu ocazia rejudecării fondului după casarea cu trimitere la prima instanță, când nu a fost legal citat în tot cursul judecării în fața primei instanțe și nici nu a fost prezent la vreun termen de judecată;
- C. pârâțul poate formula cerere de chemare în judecată a altor persoane în etapa judecării cauzei cu reținere de către instanța de control judiciar.

27 În ceea ce privește probele, instanța de apel:

- A. poate încuviința și administrarea probelor a căror necesitate rezultă din dezbateri;
- B. nu poate încuviința probele care au fost propuse tardiv la prima instanță și în privința cărora aceasta a constatat decăderea;
- C. nu poate dispune refacerea în totalitate a probelor administrate în primă instanță.

28 Cererea reconvențională:

- A. poate fi formulată și la primul termen de judecată, chiar dacă pârâțul este obligat la întâmpinare;
- B. nu poate fi formulată direct în recursul incident;
- C. poate fi formulată de reclamant la cererea reconvențională a pârâțului inițial.

29 Excepția de incompetență teritorială exclusivă:

- A. poate fi invocată doar de pârât prin întâmpinare;
- B. poate fi invocată în fața primei instanțe până la închiderea dezbaterilor;
- C. poate fi reiterată în cadrul căii de atac a apelului, exclusiv prin motivele de apel, atunci când prima instanță a respins excepția sau a omis să se pronunțe asupra ei.

30 În jurisprudența sa, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut că:

- A. este de competența sa să înlocuiască aprecierea instanțelor naționale cu propria apreciere;
- B. art. 6 din Convenție impune instanțelor naționale obligația de a efectua examinarea efectivă a probelor propuse de părți, cu excepția cazurilor în care li se evaluează relevanța;
- C. obligația pozitivă de creare a unui "sistem judiciar eficace" nu poate fi satisfăcută doar prin căi de atac civile, administrative sau chiar disciplinare, ci implică în mod necesar și începerea procesului penal.

31 Cu privire la efectele deciziei de admitere a excepției de neconstituționalitate, Curtea Constituțională a decis că:

- A. decizia de constatare a neconstituționalității se va aplica doar în privința raporturilor juridice ce urmează a se naște după publicarea sa în Monitorul Oficial al României;
- B. decizia de constatare a neconstituționalității se aplică în cauzele aflate pe rolul instanțelor judecătorești la momentul publicării deciziei de admitere a excepției de neconstituționalitate, în care respectivele dispoziții sunt aplicabile, chiar dacă excepția nu a fost invocată până la publicarea deciziei de admitere;
- C. decizia prin care s-a admis excepția de neconstituționalitate nu poate constitui motiv de revizuire pentru autorii aceleiași excepții, invocate anterior publicării deciziei, dar în alte cauze, soluționate definitiv.

32 În jurisprudența sa constantă, Înalta Curte de Casație și Justiție a stabilit că:

- A. în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 61 alin. 1 și 3 din Codul de procedură civilă coroborate cu prevederile art. 32 și ale art. 33 din același cod, terțul care intervine în proces trebuie să justifice un interes propriu doar în cazul intervenției principale;
- B. în interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 84 alin. 1 din Codul de procedură civilă reprezentarea convențională a persoanei juridice în fața instanțelor de judecată se poate face prin mandatar persoană juridică, prin consilierul juridic sau avocatul acestuia din urmă;
- C. în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 94 din Codul de procedură civilă coroborate cu prevederile art. 99, art. 115 și art. 118 din același cod, în cazul în care prin acțiune s-a solicitat și anularea actelor subsecvente încheiate în baza certificatului de moștenitor contestat, competența materială a instanței este determinată de valoarea obiectului actelor subsecvente a căror anulare se solicită ca efect al posibilei anulări a certificatului de moștenitor indicat în cererea de chemare în judecată.

33 În jurisprudența sa, Curtea de Justiție a Uniunii Europene a reținut că principiul efectivității:

- A. presupune ca statele membre să nu prevadă modalități procedurale mai puțin favorabile pentru cererile de restituire a unei sume de bani care sunt întemeiate pe o încălcare a dreptului Uniunii decât cele care sunt aplicabile acțiunilor similare;
- B. nu este în principiu incompatibil cu stabilirea unor termene rezonabile de introducere a unei acțiuni, chiar dacă expirarea unor asemenea termene este susceptibilă, prin natura sa, să împiedice persoanele vizate să își valorifice drepturile în tot sau în parte;
- C. este încălcat prin stabilirea unui termen de aproximativ un an pentru introducerea cererilor de restituire a unor taxe considerate incompatibile cu dreptul Uniunii în condițiile în care un astfel de termen nu a fost prevăzut de acest stat membru în ceea ce privește cererile de restituire similare întemeiate pe o încălcare a dreptului intern.

34 Cererea de strămutare pentru motiv de bănuială legitimă:

- A. nu poate fi formulată direct în căile de atac, dacă motivul exista și era cunoscut încă de la momentul judecării în primă instanță;
- B. dacă se întemeiază pe calitatea de parte a tribunalului, revine în competența Înaltei Curți de Casație și Justiție, care se va pronunța printr-o încheiere definitivă;
- C. va fi respinsă ca inadmisibilă atunci când se întemeiază pe calitatea de judecător a reclamantului, dacă pârâtul nu a invocat mai întâi încălcarea normelor de competență facultativă.

35 Cererea de revizuire:

- A. pe motiv că obiectul pricinii nu se află în ființă se poate exercita în termen de o lună de la cel din urmă act de executare;
- B. care s-a cerut pentru hotărâri potrivnice se soluționează printr-o hotărâre care este în toate cazurile supusă căilor de atac prevăzute pentru hotărârile atacate;
- C. pentru hotărâri potrivnice, de competența uneia dintre secțiile Înaltei Curți de Casație și Justiție, se soluționează printr-o hotărâre definitivă.

36 Contestația în anulare:

- A. nu poate fi introdusă mai târziu de un an de la data când hotărârea a rămas definitivă;
- B. pentru motivul contrarietății de hotărâri se introduce la Înalta Curte de Casație și Justiție;
- C. poate fi formulată împotriva unei hotărâri pronunțate în recurs atunci când aceasta este rezultatul unei erori vădite de interpretare a normelor de procedură referitoare la competența instanței.

37 În recurs:

- A. se pot invoca motivele prevăzute la art.488 alin.1 Cpc numai dacă ele nu au putut fi invocate pe calea apelului sau în cursul judecării apelului ori, deși au fost invocate în termen, au fost respinse sau instanța a omis să se pronunțe asupra lor;
- B. Înalta Curte de Casație și Justiție casează întotdeauna cu trimitere;
- C. nu se pot produce noi probe, cu excepția înscrisurilor noi, care pot fi depuse până la închiderea dezbaterilor.

38 În legătură cu modul în care se consemnează depoziția martorului se aplică legea de la data:

- A. administrării probei;
- B. propunerii probei;
- C. faptului juridic propus a fi dovedit prin proba cu martori.

39 Este incompatibil absolut:

- A. judecătorul chemat să soluționeze fondul cauzei după ce a pronunțat deja o încheiere interlocutorie;
- B. judecătorul care, după ce a pronunțat o hotărâre prin care a soluționat cauza în fond este chemat a judeca aceeași pricină după trimiterea spre rejudecare, chiar dacă este chemat să se pronunțe asupra altor chestiuni decât cele dezlegate de instanța de apel sau, după caz, de recurs;
- C. judecătorul care, pronunțând o hotărâre asupra fondului în primă instanță, este chemat să rejudece aceeași cauză ca urmare a trimiterii spre rejudecare, în urma admiterii căii de atac, pe motiv că judecata la prima instanță a avut loc fără legala citare a părților;.

40 Decăderea:

- A. intervine atunci când partea nu îndeplinește obligațiile stabilite de instanță privind avansarea cheltuielilor referitoare la administrarea probelor, dacă prin aceasta se amână judecata;
- B. nu intervine dacă pârâtul nu a invocat excepția necompetenței prin întâmpinare;
- C. reclamantului din dreptul de a modifica cererea de chemare în judecată poate fi invocată doar de către pârât, la primul termen de judecată.

41 Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului P, reclamanta RM a chemat în judecată pe pârâta SC MP SRL pentru ca aceasta să fie obligată să o încadreze în muncă în urma transferului unei părți din fondul de comerț și să îi plătească începând cu data de 01.05.2018 drepturile salariale ce i se cuvin. În motivarea cererii, reclamanta a arătat că a fost angajată la SC X SRL prin contractul individual de muncă nr. 197/15.07.2013 în funcția de contabil, atribuțiile specifice funcției fiind ținerea contabilității pentru farmaciile deținute de SC X SRL, că prin contractul de vânzare de fond de comerț nr. 545/27.11.2017, vânzătorul SC X SRL a transmis cumpărătorului SC MP SRL dreptul de proprietate asupra fondului de comerț destinat activității de farmacie, exploatat în mai multe localități din județul B, iar la data de 28.11.2017, s-a încheiat între aceleași părți actul adițional nr.1 la contractul de vânzare fond comerț nr.545/2017, prin care a fost completată descrierea fondului de comerț conținută de art. 3 din contract cu mențiunea că se transferă și resursa umană. Prin decizia colectivă de transfer nr.945/28.12.2017, administratorul SC X SRL a dispus, potrivit art. 173 alin.2 Codul Muncii coroborat cu art. 5 alin.1 și art.12 alin.1 din Legea nr.67/2006, transferul contractelor individuale de muncă ale salariaților menționați în anexa 1 la decizie, în perioada februarie-martie 2018, către cesionarul SC MP SRL, iar în anexa la această decizie colectivă de transfer conținând 24 salariați, trecuți în ordine alfabetică, la poziția nr.19 figurând și reclamanta. Din evidențele înaintate de ITM B pe baza datelor REVISAL, raportul de muncă dintre angajatorul SC X SRL și reclamantă au încetat la data de 01.05.2018, fără însă ca pârâta să fi preluat și contractul său de muncă. Pârâta MP SRL a solicitat respingerea acțiunii cu motivarea că întrucât între părți nu s-a născut niciun raport de muncă, societatea neasumându-și obligația de a prelua, prin transfer, întreg personalul angajat la societatea X SRL. Mai mult, nu are în schemă post de contabil vacant pentru a putea să o încadreze pe reclamantă și nici nu are obligația de a achita drepturile salariale solicitate de reclamantă pentru perioada ulterioară datei de 01.05.2018 câtă vreme aceasta nu a prestat niciun fel de muncă în folosul său. Prin sentința nr. 1583/15.11.2018, Tribunalul B a admis în parte acțiunea formulată de reclamanta RM, în contradictoriu cu pârâta SC MP SRL, a obligat pârâta SC MP SRL să încadreze prin transfer pe reclamanta RM, începând cu data de 01.05.2018, fiind respinse celelalte solicitări ale reclamantei. Împotriva acestei sentințe au declarat apel atât reclamanta cât și pârâta. Reclamanta a criticat sentința arătând că în mod eronat și cu încălcarea art. 80 din Codul muncii, tribunalul a respins capătul de cerere având ca obiect plata salariilor indexate, majorate și reactualizate. Pârâta a susținut în apelul său că prin Actul adițional nr. 1/28.11.2017 la contractul de vânzare fond de comerț, părțile au stipulat dreptul (posibilitatea) societății pârâte de a prelua resursa umană, și nu o obligație în acest sens; că nu este posibilă încadrarea reclamantei ce ocupa, în cadrul societății X SRL, funcția de contabil, în condițiile în care această funcție este ocupată de alte persoane.

Curtea de apel va pronunța următoarea soluție:

- A. va respinge ambele apeluri ca nefondate;
- B. va respinge ca nefondat apelul declarat de reclamantă; va admite apelul declarat de pârâtă și va schimba sentința apelată în sensul că va respinge în tot acțiunea;
- C. va respinge ca nefondat apelul declarat de pârâtă; va admite apelul declarat de reclamantă; va schimba în parte sentința apelată în sensul că va obliga pârâta și la plata drepturilor salariale retroactive, începând cu data de 01.05.2018 și până la data pronunțării deciziei.

42 Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului P, sub nr. XXX/YYYY/2018, reclamanta CM, beneficiara unei pensii de urmaș după soțul său predecedat CGh, potrivit deciziei nr. 147075/31.08.2005, emisă de Casa Județeană de Pensii P, a solicitat anularea deciziei prin care s-a respins cererea de recalculare a drepturilor de pensie ce i se cuvin cu luarea în considerare a unui stagiou complet de cotizare de 20 de ani, precum și a numărului suplimentar de puncte prevăzut de art.169 alin.1 din Legea nr.263/2010, acordat pentru vechimea realizată ca activitate desfășurată în grupa I de muncă de soțul său predecedat CGh, începând cu luna februarie 2018, ulterioară celei în care a formulat cererea de recalculare. În motivarea acțiunii, reclamanta a arătat că este beneficiara unei pensii de urmaș după soțul său predecedat CGh, potrivit deciziei nr. 147075/31.08.2005, emisă de Casa Județeană de Pensii P, începând cu data de 01.09.2005, că fostul său soț CGh, decedat la data de 26.08.1991, a desfășurat activitate în grupa I de muncă timp 22 ani, 3 luni și 25 zile, fiind înscris la pensie pentru limită de vârstă în baza Legii nr.3/1977 și că prin cererea înregistrată la pârâta sub nr.A1343/08.01.2018, a solicitat recalcularea drepturilor de pensie prin luarea în considerare unui stagiou complet de cotizare de 20 de ani. Pârâta a invocat excepțiile tardivității și inadmisibilității, prin întâmpinare, iar pe fond a solicitat respingerea acțiunii. Tribunalul P a respins excepțiile invocate de pârâta ca neîntemeiate, a admis acțiunea formulată de reclamanta CM, în contradictoriu cu pârâta Casa Județeană de Pensii P; a fost obligată pârâta să emită o nouă decizie prin care să procedeze la stabilirea drepturilor de pensie cuvenite reclamantei, cu luarea în considerare a unui stagiou complet de cotizare de 20 de ani, precum și a numărului suplimentar de puncte acordat pentru vechimea realizată ca activitatea desfășurată în grupa I de muncă de soțul său predecedat CGh, începând cu luna februarie 2018, ulterioară celei în care a formulat cererea de recalculare. În considerente, Tribunalul a reținut că operațiunea de recalculare poate fi declanșată de pensionar oricând, că cererea de chemare în judecată nu reprezintă o contestație împotriva deciziei nr.147075/31.08.2005, nefiind supusă termenului de decădere de 45 de zile de la comunicare. În ceea ce privește excepția inadmisibilității, tribunalul a apreciat că deși cererea este formulată ulterior abrogării O.U.G. nr.4/2005, în baza căreia a operat recalcularea drepturilor de pensie și Legii nr.19/2000, ale cărei prevederi au fost avute în vedere la determinarea punctajului mediu anual, norma aplicabilă raportului substanțial dintre părțile litigiului este norma în vigoare la momentul la care se pretinde a fi existat dreptul dedus judecătii. Pe fondul cauzei, s-a considerat că se impune recalcularea drepturilor de pensie ce se cuvin reclamantei cu luarea în considerare la calculul pensiei autorului a unui stagiou complet de cotizare de 20 de ani, față de activitatea desfășurată în grupa I de muncă de soțul CGh. Împotriva acestei sentințe a declarat apel pârâta care a criticat sentința pentru nelegala respingere a excepțiilor invocate și pentru netemeinicie, solicitând admiterea apelului, schimbarea sentinței și respingerea contestației ca tardivă sau inadmisibilă ori respingerea contestației ca neîntemeiată.

Curtea de apel va pronunța următoarea soluție:

- A. va respinge apelul ca nefondat, cu motivarea că pensia autorului reclamantei a fost calculată prin utilizarea unui stagiou complet de cotizare de 30 de ani, cu încălcarea dispozițiilor legale;
- B. va admite apelul, va schimba sentința în sensul că va admite excepția inadmisibilității și va respinge ca inadmisibilă contestația, cu motivarea că nu este admisibilă recalcularea pensiei de urmaș câtă vreme nu a fost atacată în termen legal decizia de pensionare a autorului;
- C. va admite apelul, va schimba în parte sentința apelată în sensul că va respinge ca neîntemeiată contestația cu motivarea că cererea de recalculare a pensiei de care a beneficiat defunctul CGh, nu este întemeiată întrucât revizuirea și recalcularea pensiilor pot fi făcute numai la cererea pensionarului, nu și a moștenitorilor acestuia, urmând a păstra restul dispozițiilor sentinței referitoare la respingerea excepțiilor.

43 Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului D sub nr.XXX/YYY/2022, reclamantul SF a solicitat în contradictoriu cu pârâta Casa Județeană de Pensii D obligarea pârâtei la emiterea unei decizii de pensie prin care să valorifice veniturile menționate în adeverința nr. 36/2016 emisă de fostul angajator SC Y SA, adeverință din care rezultă că a lucrat în acord global și că în lunile de concediu de odihnă a beneficiat și de indemnizație de concediu de odihnă, cât și de venituri în acord global, venituri pentru care s-a plătit contribuția de asigurări sociale, dar care nu au fost luate în calcul la calculul pensiei. Prin aceeași contestație, reclamantul a solicitat ca pârâta să fie obligată la recalcularea sporului de vechime cu luarea în calcul a perioadei de ucenicie -1.10.1972-01.10.1974. Tribunalul a admis în parte contestația, a obligat pârâta să emită o decizie de pensie cu valorificarea sumelor trecute în rubrica "acord global" din adeverința nr. 36/2016 emisă de fostul angajator SC Y SA, începând cu luna următoare celei în care a fost înregistrată solicitarea, a respins capătul de cerere având ca obiect recalcularea sporului de vechime cu luarea în calcul a perioadei de ucenicie - 1.10.1972-01.10.1974 întrucât perioada de ucenicie poate fi luată în calcul ca fiind parte din stagiul de cotizare, nu și ca vechime în muncă, respectiv ca perioadă efectiv lucrată ca strungar. Împotriva sentinței au declarat apel reclamantul SF și pârâta.

Curtea va pronunța următoarea soluție:

- A. va respinge apelurile ca nefondate;
- B. va respinge apelul reclamatului ca nefondat, va admite apelul declarat de pârâtă, va schimba sentința în sensul respingerii ca neîntemeiată a contestației cu motivarea că acordul global nu este spor și nu este inclus în baza de calcul a pensiei, iar perioada de ucenicie a fost valorificată la calculul pensiei ca parte a stagiului de cotizare, sporul de vechime utilizat la stabilirea punctajelor lunare fiind cel prevăzut de art. 165 alin. 3 și 4 din Legea nr. 263/2010;
- C. va respinge ca nefondat apelul declarat de pârâtă, va admite apelul declarat de reclamant, va schimba în parte sentința în sensul că va admite și capătul de cerere având ca obiect recalcularea sporului de vechime cu luarea în calcul a perioadei de ucenicie -1.10.1972-01.10.1974, va obliga pârâta la recalcularea sporului de vechime cu luarea în calcul a perioadei de ucenicie -1.10.1972-01.10.1974, cu motivarea că față de perioada de ucenicie de doi ani, pârâta trebuie să recalculeze sporul de vechime având în vedere că reclamantul era îndreptățit la un spor de vechime de 3% respectiv 5% mai devreme cu 2 ani, ținând cont la vechimea în muncă și de perioada de ucenicie.

44 **Instanța a sesizat Curtea Constituțională cu soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 60 alin. (1) lit. g) din Legea nr. 53/2003 - Codul muncii. Curtea Constituțională a constatat că dispozițiile de lege criticate:**

- A. sunt constituționale. Prin interzicerea de a concedia persoanele care ocupă funcții eligibile într-un organism sindical, în cazurile în care concedierea nu are legătură cu activitatea sindicală, ele nu contravin dispozițiilor constituționale ale art.16 privind egalitatea în fața legii, ale art. 44 privind dreptul de proprietate privată și ale art.45 privind activitatea economică;
- B. sunt neconstituționale. Instanțele judecătorești, în cadrul analizării legalității deciziei de concediere a unui salariat care are și o funcție eligibilă într-un organism sindical, sunt cele care examinează dacă există vreo legătură între motivul de concediere avut în vedere (prevăzut la art. 61 - motive care țin de persoana salariatului sau art. 65 - motive care nu țin de persoana salariatului, din Codul muncii) și îndeplinirea mandatului pe care salariatul care ocupă o funcție eligibilă în cadrul organismului sindical l-a primit de la salariații din unitate, angajatorului revenindu-i, potrivit art. 272 din Codul muncii, sarcina de a dovedi legalitatea deciziei de concediere;
- C. sunt constituționale. Salariații se află într-o situație diferită față de salariații-lideri sindicali, întrucât numai aceștia din urmă contribuie la apărarea drepturilor și la promovarea intereselor profesionale, economice și sociale ale salariaților. Astfel, salariații-lideri sindicali pot întreprinde orice acțiune prevăzută de lege, inclusiv de a formula acțiuni în justiție, în numele membrilor de sindicat, fără a avea nevoie de un mandat expres din partea celor în cauză. Așadar, prin specificul atribuțiilor lor, aceștia constituie un puternic factor de echilibru economic și social, capabil să asigure îmbunătățirea continuă a condițiilor de muncă și de viață ale membrilor de sindicat.

- 45 Curtea de apel A. este investită cu apelul împotriva hotărârii prin care s-a admis acțiunea având ca obiect obligarea pârâtului angajat către reclamantul angajator, la restituirea plăților efectuate în temeiul clauzelor contractului colectiv de muncă prin care acele drepturi au fost stabilite. Potrivit jurisprudenței Înaltei Curți de Casație și Justiție, cu privire la interpretarea prevederilor art. 1, art. 21 și art. 26 lit. h) raportat la prevederile art. 64 din Legea nr. 94/1992, a prevederilor art. 132, art. 138 alin. (5) art. 142, art. 148, art. 151 și art. 152 din Legea nr. 62/2011 și a prevederilor art. 229 alin. (4), art. 254 și art. 268 alin. (1) lit. d) din Codul muncii, instanța va constata:**
- A. o decizie a Curții de Conturi, emisă în exercitarea atribuțiilor sale de control, prin care s-a stabilit că anumite drepturi prevăzute în contractul colectiv de muncă încheiat la nivelul unei instituții publice finanțate integral din venituri proprii au fost acordate nelegal, raportat la prevederile legale privind salarizarea în instituțiile publice lipsește de efecte clauzele contractului colectiv de muncă prin care acele drepturi au fost stabilite;
 - B. instanța nu poate pune în discuție și analiza legalitatea clauzei, fiind ținută de constatările Curții de Conturi, instituție care se află într-un raport juridic de drept fiscal cu angajatorul, raport în baza căruia acesta a fost obligat a acționa în vederea recuperării pagubei. Decizia Curții de Conturi instituie o prezumție absolută privind situația juridică constatată;
 - C. instanța poate pune în discuție și analiza, printr-un act de judecată propriu, legalitatea clauzei, fără a fi ținută de constatările Curții de Conturi, instituție care se află într-un raport juridic de drept fiscal cu angajatorul, raport în baza căruia acesta a fost obligat a acționa în vederea recuperării pagubei. Decizia Curții de Conturi, ce instituie o prezumție relativă privind situația juridică constatată, poate constitui un mijloc de probă în procesul de stabilire a legalității acelei clauze.

- 46 Prin sentința civilă nr. x din 14 mai 2020 pronunțată de Tribunalul București a fost admisă acțiunea în despăgubiri formulată de reclamanta A.
Prin decizia civilă nr. xx din 20.03.2022 pronunțată de Curtea de Apel București, definitivă prin nerecurare, a fost admis apelul formulat de către pârâțul B, s-a schimbat în tot sentința atacată în sensul respingerii acțiunii formulate de reclamantă ca neîntemeiată.
La data de 15.04.2022, reclamanta a formulat cerere de revizuire a deciziei anterior menționate, în baza dispozițiilor art. 509 alin. 1 pct. 8 Cod procedură civilă, invocând autoritatea de lucru judecat a sentinței penale nr. zz din 16.02.2022 pronunțate de Judecătoria Sector 3 București, rămasă definitivă prin neapelare, prin care, în soluționarea laturii civile, i-a fost recunoscut dreptul la despăgubiri.
Instanța competentă să soluționeze cererea de revizuire este:
- A. Tribunalul București;
 - B. Curtea de Apel București;
 - C. Înalta Curte de Casație și Justiție.
-
- 47 Prin acțiunea introdusă la Tribunalul Vaslui, reclamanta Z a solicitat, în contradictoriu cu pârâta Y, anularea contractului nr. y din 03.06.2019.
Prin sentința nr. x din 02.02.2021 pronunțată de Tribunalul Vaslui a fost respinsă în tot acțiunea formulată de reclamanta Z ca neîntemeiată.
Împotriva acestei sentințe a declarat apel reclamanta Z.
Intimata Y a formulat întâmpinare prin care a solicitat respingerea apelului ca nefondat și apel incident împotriva considerentelor sentinței, arătând că, deși soluția pronunțată este corectă, considerentele acesteia cuprind erori factuale evidente.
Investită cu soluționarea apelurilor, Curtea de Apel Iași a respins apelul reclamantei ca nefondat, reținând că instanța de fond a soluționat în mod temeinic și legal cauza.
Curtea de Apel Iași a respins apelul incident:
- A. ca inadmisibil, având în vedere că apelul a fost formulat numai împotriva considerentelor sentinței pronunțate de instanța de fond, netinzând la schimbarea soluției;
 - B. ca rămas fără efect, având în vedere respingerea ca nefondat a apelului principal;
 - C. ca lipsit de interes, având în vedere că instanța de fond a respins în tot acțiunea formulată de reclamantă.
-
- 48 La data de 25.02.2015, Curtea Constituțională a fost sesizată cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 509 alin. 1 pct. 11 și alin. 2 din C.proc.civ. Ce a decis Curtea Constituțională?
- A. a admis excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor criticate, cu privire la toate motivele de revizuire, apreciind că principiul supremației Constituției și principiul legalității impun ca hotărârile judecătorești date cu încălcarea legii să fie supuse revizuirii în toate cazurile, pentru a se restabili ordinea juridică;
 - B. a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că sintagma "pronunțate asupra fondului sau care evocă fondul" din cuprinsul dispozițiilor art. 509 alin. 1 din C.pr.civilă este neconstituțională cu referire la motivul de revizuire prevăzut la pct. 11 din cuprinsul acestora, cu motivarea că reglementarea condiției evocării fondului ca o condiție de admisibilitate a cererii de revizuire a respectivei hotărâri judecătorești încalcă art. 147 alin. 4 din Constituție, precum și accesul liber la justiție al cetățenilor, garantat de art. 21 din Legea fundamentală;
 - C. a respins excepția de neconstituționalitate, cu motivarea că o decizie de admitere a excepției de neconstituționalitate se aplică numai în cauzele aflate pe rolul instanțelor judecătorești la momentul publicării acesteia, în care respectivele dispoziții sunt aplicabile.

- 49 Prin cererea de chemare în judecată depusă la Tribunalul X, înregistrată sub nr. 342/2020 reclamantul A a solicitat, în contradictoriu cu pârâțul Consiliul local al municipiului C, anularea hotărârii emise de Consiliul local al municipiului C.
- Prin sentința civilă nr. 10/10.10.2020 Tribunalul X a respins acțiunea, ca neîntemeiată. Împotriva acestei sentințe a formulat recurs reclamantul, criticând-o pentru încălcarea dispozițiilor art. 488 alin. 1 pct. 5, 6 și 8 din C.proc.civ.
- Prin încheierea din data de 15/05/2021 Curtea de Apel Y a suspendat în temeiul art. 520 alin. 4 din C.proc.civ. judecarea cauzei până la pronunțarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept la sesizarea Curții de Apel Y în cauza ce face obiectul dosarului nr. 289/2021.
- Prin decizia nr. rr/12.05.2021 Înalta Curte de Casație și Justiție a pronunțat hotărârea prealabilă pentru dezlegarea unor chestiuni de drept solicitată în cauza înregistrată pe rolul Curții de Apel Y sub nr. 289/2021.
- Prin decizia nr. 100/12.03.2022 Curtea de Apel Y a admis excepția perimării, invocată din oficiu, și a constatat perimată cererea de recurs, întrucât cauza a rămas în nelucrare mai mult de 6 luni de la data pronunțării Înaltei Curți de Casație și Justiție, din culpa recurentului-reclamant.
- Împotriva acestei decizii a formulat recurs recurentul - reclamant, invocând motivul de nelegalitate prevăzut de art. 488 alin. 1 pct. 5 din C.proc.civ.
- Ce va decide Înalta Curte de Casație și Justiție:**
- A. va respinge recursul, cu motivarea că perimarea operează indiferent de cine a cerut suspendarea în temeiul art. 520 alin. 4 din C.proc.civ.;
 - B. va respinge recursul, ca nefondat, cu motivarea că reclamantul este în culpă pentru că nu a solicitat repunerea cauzei pe rol;
 - C. va admite recursul, va casa decizia atacată și va trimite cauza Curții de Apel Y pentru a soluționa cererea de recurs, întrucât reluarea cursului judecării trebuia să se dispună din oficiu, părțile nefiind în culpă.
-
- 50 Prin decizia xx/23.11.2021 Tribunalul I a respins apelul formulat de apelantul-pârât împotriva sentinței nr. xxx/20.05.2020 a Judecătorei F prin care acesta fusese obligat la plata către reclamant a sumei de 30.000 lei, reprezentând chirie.
- Împotriva acestei decizii pârâțul a formulat contestație în anulare prin care a invocat dispozițiile art. 503 alin 1 din Codul de procedură civilă, susținând că, deși a fost prezent la termenul când a avut loc judecata, nu a fost legal citat la niciunul din termenele de judecată anterioare acordate în apel, precum și prevederile art. 503 alin. 2 pct. 1 din același act normativ, arătând că hotărârea instanței de apel este semnată doar de unul din membrii completului de judecată, pentru celălalt membru semnând președintele completului.
- Ce va decide instanța investită cu contestația în anulare ?**
- A. va admite contestația în anulare, doar cu privire la motivul prevăzut de art. 503 alin. 2 pct. 1;
 - B. va respinge contestația în anulare, ca inadmisibilă;
 - C. va admite contestația în anulare sub ambele aspecte invocate.
-